

לא עוזבים את הכנסת

סיכום מושב החורף 2012

המדד החברתי +

לא עוזבים את הכנסת - זה מה שהבטחנו, זה מה שעשינו.

עם פתיחת מושב החורף של הכנסת התייצבנו למשמרת: אזרחים ואזרחיות שהחליטו לעשות מעשה, ולשנות את כללי המשחק במקום שבו נקבעים חיינו.

כל הקיץ הכנסת הייתה בפגרה, הנבחרים מצאו לנכון להתעלם מהזעקה העממית, להתחפר בבתיהם, לחכות שהעם יתעייף. יפה, אמרנו. נפגוש אתכם בסתיו. לא באתם אלינו, אז נבוא אנחנו אליכם. נגיע למקום העבודה שלכם. נבחן אתכם מדי יום ביומו, נראה מה אתם עושים בפועל, נבדוק את מידת המחויבות שלכם לעם שבחר בכם, שיצא לרחובות בדרישה לשינוי מהותי ביחסים בין המדינה לבין העם, בחלוקת המשאבים הלאומיים, במחויבות של החברה לכל פרט ופרט בה.

ידענו שאיש לא ידאג לנו אם לא נדאג לעצמנו. ידענו שקבוצה נחושה של אנשים יכולה לשנות את המציאות. הפצנו את הקריאה ברשת, וזכינו להיענות נלהבת. יחד הקמנו התארגנות יעילה וממוקדת, שלא נרתעת מהזירה הפוליטית, שלא מסתפקת בהבעת המצוקה והזעם, שמבקשת להפוך כל אזרח לשחק פעיל שמשפיע על המהלכים, ולא רק מוחה עליהם בדיעבד.

התהליך פשוט: כל מי שנרשם באתר שלנו (ובינתיים נרשמו יותר מ-600 איש), מקבל מדי שבוע את לוח הוועדות של הכנסת. יש מי שמתעניין בחינוך, יש מי שמתעניינת בבריאות - כל אחד יכול לבחור את התחום שמעניין אותו. הפעילים שולחים את בקשות השיבוץ, צוות המשמר דואג לקבלת האישורים. כך הצלחנו לעקוב אחרי יותר מ-400 דיונים, ולספר לציבור בדיוק מה קורה שם, סביב שולחנות הוועדה.

לאחר כמה שבועות ראשונים של לימוד השטח, אף התחלנו להציג שאלות, שאלות של אזרחים מן השורה, שרוצים להבין מדוע השר לא הגיע לדיון, מדוע הלוביסט מסתובב בלי שרוך מזהה כנדרש בחוק, מדוע נציגי הרשות לא מוכנים למסור מידע בנוכחות אזרחים, ועוד ועוד.

למעשה, יצרנו גוף חסר תקדים, שהפך לחלק קבוע מהכוחות הפועלים בכנסת.

מה גילינו?

גילינו שהכנסת אינה עשויה מקשה אחת. שיש שם אנשים יקרים וטובים שעושים כל מה שביכולתם כדי לקדם חקיקה חברתית, אל מול כוחות אדירים שמבקשים לרפד את כיסי האלפיון העליון. גילינו, שחרף מראית העין של שינוי חברתי, הממשלה ממשיכה לקצץ בתקציבי הרווחה, מתייחסת באופן סלקטיבי ביותר להמלצות ועדת טרכטנברג, ממשיכה לייבש את הדיור הציבורי, ממשיכה בהפרטה הפרועה ובהפליית מגזרים שלמים בחברה. גילינו שהכנסת חלשה, שאחזתה של הממשלה בבית המחוקקים היא אחיזת חנק, שבאה לידי ביטוי בוועדת השרים לענייני חקיקה - ועדה שפוסלת חוק אחר חוק בלי להציג נימוקים, בלי להציג את שמות המצביעים, בלי לרשום ובלי לפרסם פרוטוקולים.

גילינו שיש ח"כים שמופיעים רק על הנייר, וכמעט שלא רואים אותם במשכן.

גילינו שיש ח"כים שמציעים חוקים, זוכים לכותרות - ואחר כך מצביעים נגדם.

גילינו שבסופו של דבר המשמעת הסיעתית היא הגורם המכריע בתפקוד של הח"כים, שכל ניסיון להעריך את פועלם של הח"כים ולתת בהם סימנים צריך להתעלם מהצהרות והבטחות - ולהתמקד במעשים, כלומר בהצבעות.

ובעיקר, גילינו שאזרח הגון שיושב בוועדה, יכול לעתים קרובות להשפיע על התנהלות הדיון:

המבט הקבוע שלנו משנה בהדרגה את כללי המשחק.

המשמר החברתי

ניתוח תוכן - דו"חות צופים במליאת הכנסת וועדותיה
ד"ר אורה סתר, הפקולטה לניהול, אוניברסיטת תל אביב

הניתוח מתבסס על כל העדויות של פעילי המשמר החברתי, מחודש אוקטובר 2011 עד חודש פברואר 2012. בשל מגבלות הזמן לא ניתן היה לערוך ניתוח תוכן מדעי-כמותי מסודר: דרך העבודה היתה קריאת כל החומרים מספר פעמים, ציון הנושאים שעלו מתוך התוכן הזה, וחזרה לתוכן כדי לבדוק כל אחד מהנושאים.

נוכחות. אחד הנושאים הבולטים בדיווחים הוא הנוכחות הדלה של חברי הכנסת בדיונים. לא פעם התנהלו ישיבות והתקבלו החלטות בנוכחות חבר כנסת אחד או שניים, היו מקרים שגם מי שיזם את הדיון לא נשאר עד סופו. הדיונים מרובי המשתתפים היו בעיקר אלו שזכו לכיסוי תקשורתי, וגם אז היו ח"כים שנכנסו רק לרגע, כדי להפגין נוכחות. הדבר בולט במיוחד בוועדות אליהם הוזמנו מומחים ובעלי עניין רבים, כאשר החדר מלא באורחים ונוכחים רק בחבר כנסת אחד או שניים.

מקצועיות. יש מספר חברי כנסת שרמתם המקצועית גבוהה, וכן מספר נושאים שהדיון בהם מקצועי, בעיקר במצבים שבהם אין יותר מדי ניגודי אינטרסים ואין נוכחות של התקשורת. גם יחידת המחקר של הכנסת זוכה לשבחים. אך זה אינו הכלל. חלק מהדיונים שנצפו נערכו במהירות רבה, ללא דיונים, בלי לתת זכות דיבור למוזמנים מבחוץ. לא פעם המידע הנדרש להחלטות מגיע זמן קצר לפני הדיון, כך שאין זמן להתכונן אליו. חברי כנסת מפגינים לעתים קרובות חוסר הבנה של הנושא, או ראייה חד-צדדית ושטחית שלו. היו גם מקרים שחברים נכנסו לוועדה להצביע בלי שהיו בדיון לפני כן.

מניעים. המשקיפים הופתעו לפעמים לטובה מרצונם של הח"כים לפעול לטובת קבוצות חלשות. אך ברבים מן הדיונים שהמשקיפים נוכחו בהם, בלטו קידום גס אינטרסים של גופים חזקים במשק, של קבוצות אוכלוסיה ייחודיות, ובמידה רבה גם קידום אישי.

התנהלות. הדיווחים החיוביים סובבים לרוב סביב מספר מועט של חברי כנסת מסורים. הדיווחים השליליים מתארים תופעות של דחינות מחד, ומחטפים מאידך: הצעות מועלות בלי שתהיה שהות מספקת להתכונן אליהן, חברי כנסת מגויסים להצבעה, ולא ניתנת אפשרות לדיון. כמו כן הוזכרו איחורים, יציאה מוקדמת מהדיון, הגעה לכמה דקות ל"הפגנת נוכחות" ודיבור בטלפון תוך כדי ישיבה.

לוביסטים. נוכחותם המסיבית של הלוביסטים בישיבות (באחת הישיבות דווח על 40 לוביסטים), בעיקר בוועדות הכלכלה והכספים, עולה כמעט מכל העדויות. יש מעט דיווחים על התערבות של הלוביסטים בדיון, אך עולה תחושה שלא פעם הם נמצאים שם כדי "למשמע" את חברי הכנסת.

הכנסת מול משרדי הממשלה. מצטיירת מערכת יחסים שבה הצד החזק הוא דווקא פקידי הממשלה ולא חברי הכנסת. בעיה זו באה לידי ביטוי גם במצבים שבהם שהוזמנו נציגים ולא הגיעו, או הגיעו באיחור, או שבאו בלי המידע והנתונים הנדרשים. לפעמים הממשלה או משרד האוצר פועלים בניגוד מוחלט להחלטות הכנסת - במיוחד בולט הדבר במשרד האוצר.

טובים ורעים... מספר חברי כנסת מוזכרים כמי שפועלים במקצועיות, בהגינות, ומתוך הבנת חשיבות הנושא החברתי. מוזכרים בדרך כלל לחיוב - דב חנין, אורלי לוי-אבקסיס, אבישי ברוורמן, חיים כץ, כרמל שאמה ומשה גפני. זאת לעומת חברי כנסת אחרים שבולטים לרעה, כמו אנסטסיה מיכאלי ואופיר אקוניס.

על המחאה, השקיפות והמשמר החברתי. רבים מהמשקיפים מדווחים על התייחסות למחאה החברתית בדיונים. המילה מחאה עצמה עלתה בעדויות 47 פעמים (רוב הפעמים מתוך הדיונים, מיעוטן בדיווח של המשקיף עצמו). המילה אוצר עלתה 204 פעמים, דיור ושיכון 139, חינוך 105, ביטחון 83, רווחה 77, סביבה 50, כלכלה 46 ובריאות 33. יתכן מובן שספירה זו משקפת גם את הדיונים שהמשקיפים בחרו להשתתף בהם, אך יתכן גם ששני נושאים מרכזיים במחאה, הדיור והחינוך, עלו בזכותה למקום גבוה בסדר העדיפויות הלאומי. נושא השקיפות עצמו חזר פעמים רבות בדיווחים - 31 פעם, בין אם בדיונים לגבי שקיפות של נתונים של משרדי ממשלה שונים, ובין אם בדעותיהם של הפעילים לגבי הצורך בשקיפות. נציגי המשמר החברתי התייחסו לחשיבות של הופעתם, ולצורך להמשיך ולעקוב אחרי דיונים ספציפיים.

אופן הדיווח. כ-160 דו"חות שונים נכתבו על ידי פעילי המשמר. חלקם כתבו מעין פרוטוקול או סיכום של הישיבה שבה נכחו. אחרים בנו את הדיווח כסיפור, שבו תארו את המתרחש בישיבה וכן את הרשמים האישיים שלהם. מיעוט כתבו את הדיווח כ"מניפסט", כלומר השתמשו בארוע לשם הבעת דעתם/עמדתם על הנושא הנדון או תפיסתם פוליטית.

ציפיות המשקיפים. ברבות מהעדויות מופיע פער בין הציפיות לגבי "מה קורה בכנסת" לבין המימוש. למשל - ציפיה לרצינות בדיון שהתגלה כ"חפיף", או, להיפך, משקיף שבא עם גישה ביקורתית וגילה להפתעתו התעמקות, רצינות ואכפתיות בדיון. חלק מהמשקיפים ציינו את ההתרגשות שלהם ואת תחושת השליחות. אחרים ציינו את היחס שקיבלו מחברי הכנסת ועובדיה, החל משמחה על נוכחותם או סקרנות, דרך התעלמות או אי ידיעה על קיומם, ועד לדרישה שלא יכתבו או הוצאה מהדיון.

עדויות מהכנסת - לקט ציטוטים

יונתן פלד / דיון בנוכחות חבר ועדה אחד - ועדת הכלכלה, תיקון חוק ההגבלים העסקיים והוספת עיצומים כספיים, 24 בינואר 2012

...לתשומת לב כל מי שטוען כי המחאה החברתית נעלמה ולא השאירה כל רושם: לאחר השתתפות בכמה ישיבות של ועדות הכספים והכלכלה בחודשים האחרונים, התברר לי כי המחאה החברתית, דרישות המפגינים והמלצות ועדת טרכטנברג מהוות נקודת התייחסות חשובה ביותר לכל הדוברים, כמעט בכל דיון. גם אם אי אפשר עדיין לשים אצבע על שינויים במערכת הכוחות החברתיים והכלכליים, ישנה השפעה עצומה על התודעה, לא רק של שכבות רחבות בציבור אלא גם של מקבלי ההחלטות ושל המחוקקים. מבין חברי הוועדה נכח רק היו"ר, ח"כ כרמל שאמה הכהן, ומולו כ-30 משתתפים: נציגי ארגוני עסקים, חברות גדולות, לוביסטים, נציגי משרד האוצר, משרד התמ"ת, הממונה על הגבלים עסקיים פרופ' דיויד גילה.

יפתח בריל / נאום ההגנה של אהוד ברק על תקציב הביטחון - ועדת הכספים, 1 בנובמבר 2011

לפעמים רכבת המילים של ברק יורדת לרגע ממסילת הטיעון, ויוצא לו משהו כזה: "אנחנו במערכת הביטחון, לנוכח המחאה החברתית, מוכנים לתרום את חלקנו במשאבים לטיפול בדרישות המחאה. לו יכולתי לעשות הסכם עם גפני [יו"ר ועדת הכספים], הייתי אומר שחינוך חינוך שנותנים מגיל שלוש יש להחיל כבר מגיל אפס, מתקציב הביטחון" - גפני: "יאללה, אני בעד. נעשה את זה עכשיו!" - ברק: "לא, לא", ומנפנף ביד. "להסביר בנפנופי ידיים" הוא ביטוי המתאר בשפת המתמטיקאים את המחווה שעושים מרצים למתמטיקה כשאינו להם רצון או יכולת לפרט את שלבי הטיעון. הנה-כי-כן, שלוש שכבות של אי-שקיפות מכסות זו על זו: ראשית, סירוב לקיים דיון שקוף בסעיפי תקציב הביטחון, המאפשר לשר הביטחון לשחק בנתונים כראות עיניו, ולהכריז על שיעור הנמוך במיליארדים רבים מזה שמציינים במשרד האוצר. שנית, ניסיונו של ברק להשתמש בתירוץ הביטחוני כדי להסתיר את ביקורתם של פקידי האוצר בקשר לאי-השקיפות הראשונה. שלישית, הצנעת פרטי הברית העלומה עם יו"ר ועדת הכספים, שאפשרה את אי-השקיפות השנייה. שהרי למה זה הלך ורזיר אצל עורב ולא אצל הוועדה של מופז, אם לא מפני שמופז כבר הביע דעתו בפומבי לפני כמה חודשים, שיש כאן בעיית אמינות ושקיפות?

ליה נירגד / דחוף/לא דחוף - דיון בנושא הפיקוח על הביטוח הלאומי, הוועדה לפניות הציבור, 19 בדצמבר 2011

ח"כ מקלב מספר על נכים שנדרשים לעמוד על רגליים משותקות פעם בשנה, כדי להוכיח שלא גידלו רגליים חדשות. 'צריך לשנות', אומר מקלב, 'ולשנות על הציר של המחאה החברתית'. רויטל כהן, אם לילד אוטיסט, עוברת דרך מכבש הביטוח הלאומי כבר שנים. 'אין לכם שיניים? אז תבואו ותגידו, היא צועקת על סף דמעות. 'למה את צועקת?' שואל בשלווה יו"ר הוועדה, דוד אזולאי. התשובה שלה מצמררת: 'כי אני חיה חיים קשים'. עו"ד יפית מנגל, שמייצגת מול המוסד את המעסיקים, אומרת שחלקם מוותרים על תביעות של מיליונים כדי לא להסתבך עם המוסד. ויש לה גם טענות קשות, שמיות, על פלילים של ממש... ברגע קסום אחד, כשהיו"ר מורה למנגל להפסיק לדבר, ח"כ שמאלוב-ברקוביץ' קוראת אליה מעברו השני של השולחן הגדול - 'סמסי לי, אני אשאל אותך'. מנכ"לית הביטוח הלאומי, אסתר דומיניסיני, לא הוזמנה בכלל - הרי ידוע שלעולם אינה מגיעה לדיונים. צחוק כללי עובר בשולחן - מכתבי ההתנצלות של המנכ"לית, אומרים שם, בטח משוכפלים... על שאלת התם שלנו, שנגעה להיעדרו של יו"ר המועצה, כחלון, לא טרחו אפילו להנהן. כי התשובה פשוטה: יש מי שדחוף לו, ויש מי שלא.

אוריה שוחט / מי שומר על הילדים שלנו? - הוועדה לזכויות הילד, 13 בדצמבר 2011

חוק פיקוח על מוסדות חינוך קובע מפורשות מי יכול להפעיל גן, בית ספר או צהרון, מהם התנאים הפיסיים הדרושים, מיהם האנשים שמורשים לעבוד בהם וכיו"ב. אחת מהמלצות ועדת טרכטנברג הייתה שכל המוסדות יעברו לפיקוח משרד החינוך. נו, אז יש המלצה. זכרו: התמ"ת - בידי שלום שמחון מ"עצמאות"; החינוך - בידי גדעון סער מ"הליכוד". ושטח כבוש לא ישוחרר. רק 2,600 צהרונים מכלל אלפי הצהרונים הפועלים ביקשו הכרה. התהליך ארוך, מסורבל, לא מתחיל בזמן ולא מסתיים בזמן. משום כך אין למאות הצהרונים כל מוטיבציה להיות מפוקחים. אלא מה? רק צהרונים שקיבלו הכרה יכולים להעניק הנחה בשכר לימוד להורים הזכאים לכך... התוצאה: מתוך תקציב של 230 מיליון שקל, שיועד להנחות בשכר לימוד להורים, נותרו 100 מיליון בלתי מנוצלים. והנה עוד שיא: בשל מחסור בכוח אדם מקצועי החליט התמ"ת לאחרונה להפריט את הפיקוח על הצהרונים. חיזוק חיובי: אורלי אלמגור-לוטן ואתי וייסבלאי מהמרכז למחקר ומידע של הכנסת הן שהכינו את המסמך שעליו התבסס הדיון. המסמך נתן דוגמה מצוינת לחשיבות המרכז.

רפי רידיניק / החוק התמים הפך למפלצתי - דיון ברפורמת התכנון והבנייה בוועדת הפנים והגנת הסביבה, 13 במרץ 2012

הנתון היחידי שראוי לציון לגבי ישיבה זו, הוא שיום לאחר שסיעת הקואליציה ישראל ביתנו הביכה את הוועדה - הפועלת כאן כמשרתת של הממשלה - בהצבעה יחד עם האופוזיציה, ניכר היה שהדברים לובנו בלילה. התוצאה: נציגי הקואליציה התיישרו וחזרו לפעול כפי שהונחו. מרכז הוועדה הקפיד שבכל רגע נתון יהיה מספר חברי הקואליציה בחדר גדול באחד ממספר חברי האופוזיציה, וכך זרמו השעות באישור פרטני של כל סעיף וסעיף. לא אחת נמלאתי צער מול הדחייה האוטומטית של הסתייגותי של ח"כ דב חנין, ששב, קרא והסביר ללא לאות הסתייגות אחר הסתייגות, כולן נבונות ונכונות. אבל ההצבעה נגד הייתה אוטומטית, וחברי הקואליציה הכשילו כמעט את כל ההסתייגויות, בלי לברור או לחשוב, במטרה למלא את הוראת ראש הממשלה... הלחץ הציבורי פעל אך מעט והביא לדחיית האישור הסופי של החוק למושב הקיץ של הכנסת. להרגשתי, רק מאמץ ציבורי כביר, הפגנות, דיבורים, עצומות הם שיוכלו לגרום לממשלת ישראל לעצור את הריצה, לחשוב שנית על קידום החוק, או לפחות על שינוי באופן כזה שאנשים מן היישוב יוכלו להבין על מה מדובר ואיך פועלים בעתיד לאישור תוכניות בנייה בישראל.

שני גולדברג / מסע אל המקום שבו "דובק" היא ארגון חברתי

ב-2008 נחקק "חוק הלוביסטים", שמחייב את מי שקיבל היתר לעסוק בלובינג לענווד לצווארו שרוך כתום עם תג זיהוי. והנה, יום אחד, הבחנתי באחד מדיוני הוועדות באורלי בן-שמאי, מחברת הלובינג "אימפקט", יושבת לצד לוביסטים מחברות אחרות ללא השרוך המזהה. שבוע קודם לכן, הערה שהפנו פעילי המשמר החברתי ללוביסט בעניין זה עלתה לנו בנויפה קטנה של קצין הכנסת, שביקש שאם מקרה כזה ישנה - נפנה לקצין. כך עשיתי הפעם ופניתי לסדרן. בסוף הדיון ניגש אלי הלוביסט מ"גורן עמיר". הוא הסביר שהוא מייצג גם ארגונים חברתיים, כמו עמותה לנוער בסיכון וחברת הטבק הישראלית "דובק", שמעסיקה לדבריו 200 עובדים ישראלים. ביקשתי דוגמאות נוספות, כי טענתי שחברת סיגריות לא קרובה להיות חברתית. ובאמת, כשבדקתי את סיפור הסיגריות לאחר מכן, התברר שהוא קשור להפעלת לחצים בנוגע למיסוי על פקטים של סיגריות בדיוטי פרי. כשחלפנו על פני בעלת משרד לובינג אחר, הלוביסט הציג אותי כנציגת "העמותה נגד הלוביסטים".

דניאל דור / חמש מסקנות מדיון הוועדה המיוחדת לענייני פליטים, 30 באוקטובר 2011

ספר לי איך אתה קורא להם, ואומר לך מי אתה: הדיון הוקדש לאנשים מוכי-גורל שברחו מביתם באפריקה - בעיקר מאריתריאה וסודן - והגיעו לכאן דרך מצרים. יושב-ראש הוועדה, ח"כ ניצן הורוביץ, קרא להם פליטים. הוא אמר כמה מילים על מה שעובר עליהם אצלנו, וביקש לשמוע נתונים. נציג משרד הפנים, יוסי אדלשטיין, החליף באופן מיידי את המינוח. מבחינתו, הם מסתננים.

המדד החברתי

המדד החברתי הוא אמצעי למעקב שיטתי ורצוף אחר חברי הכנסת, שמטרתו למדוד את תרומתו של כל ח"כ לחקיקה כלכלית-חברתית צודקת.

המדד מחושב לפי הצבעותיו של חבר הכנסת על הצעות חוק חברתיות-כלכליות במליאת הכנסת. לכל חבר וחברת כנסת יש עשר אצבעות. תשע מהן הן רכוש הפרטי. אבל האצבע העשירית היא שלנו: זו האצבע הציבורית. באצבע זו אנחנו מצפים ממנו להצביע בעד חוקים שוויוניים ומדיניות צודקת.

שאפנו לכלול במדד כל הצעת חוק המשפיעה על חלוקת המשאבים בחברה:

זכויות חברתיות - חוקים המבטיחים לתושבי המדינה את הבסיס ההכרחי לקיום בכבוד, כגון מזון ומים, קורת גג, טיפול בריאותי, חינוך.

כלכלה הוגנת - חוקים המסדירים את חלוקת העושר - מיסוי, תשלומי רווחה ופנסיה, הגבלת כוחם של מונופולים, הגנה על הצרכנים הקטנים, הקצאה הוגנת של קרקעות ושל אוצרות טבע, וחוקים המבטיחים את זכויות העובדים ואת חובות המעסיקים.

שוויון אזרחי - חוקים המגנים מניצול ואוסרים אפליה של קבוצות מוחלשות בחברה.

דמוקרטיה השתתפותית - חוקים המגדילים את השפעתם של האזרחים על קבלת החלטות, מגבירים את השקיפות ומבטיחים אחריות שלטונית.

החיישוב מתבצע באמצעות פרויקט הקוד הפתוח "כנסת פתוחה". מרגע שהזנו למחשב את עמדתנו לגבי הצעות החוק, הניקוד נקבע אוטומטית בהתאם להצבעות הח"כים. עד כה נכללו במדד 168 הצעות חוק.

חברי הכנסת צוברים נקודות באופן הבא:

על הצבעה התואמת את עמדתנו - נקודה חיובית

על הצבעה המנוגדת לעמדתנו - נקודה שלילית

על הימנעות או היעדרות מההצבעה - 0 נקודות

הציון הסופי הוא סכום הנקודות, חלקי מספר ההצבעות שבדקנו, כפול 100.

הניקוד הסופי מושפע אפוא משני דברים: האם חבר הכנסת טרח להגיע להצבעות החברתיות, ואיך הוא בחר להצביע בהן.

המדד החברתי נועד להפוך את הכנסת לחברתית יותר.

אנחנו שואפים שמתפקדי המפלגות ייעזרו בו על מנת לקדם בפריימריס, בכל מפלגה ומפלגה, מועמדים בעלי סדר יום חברתי.

תוצאות המדד יתעדכנו בהמשך מדי שבוע: החל במושב הבא נבדוק כל הצבעה חדשה ונוסיף אותה למדד, ואף נודיע לח"כים מראש, בתקווה להשפיע על דפוסי ההצבעה שלהם.

פרטים על אפשר למצוא באתר המשמר החברתי: <http://hamishmar.org.il>

הח"כים המובילים לפי המדד החברתי:

1. **דב חנין** (חד"ש)

ציון המדד **49** נכח ב-74 הצבעות

2. **איתן כבל** (עבודה)

ציון המדד **46** נכח ב-87 הצבעות

3. **שלמה (נגוסה) מולה** (קדימה)

ציון המדד **42** נכח ב-73 הצבעות

4. **ניצן הורוביץ** (מרצ)

ציון המדד **42** נכח ב-56 הצבעות

5. **אילן גילאון** (מרצ)

ציון המדד **38** נכח ב-61 הצבעות

6. **שלי יחימוביץ** (עבודה)

ציון המדד **33** נכחה ב-55 הצבעות

7. **מרינה סולודקין** (קדימה)

ציון המדד **32** נכחה ב-71 הצבעות

8. **מגלי והבה** (קדימה)

ציון המדד **26** נכח ב-61 הצבעות

9. **אריה ביבי** (קדימה)

ציון המדד **26** נכח ב-54 הצבעות

10. **יואל חסון** (קדימה)

ציון המדד **25** נכח ב-60 הצבעות

בתחתית הרשימה:

1. **אורי אורבך** (הבית היהודי)

ציון המדד **-19** נכח ב-70 הצבעות

2. **דן מרידור** (ליכוד)

ציון המדד **-16** נכח ב-29 הצבעות

3. **משה גפני** (יהדות התורה)

ציון המדד **-16** נכח ב-51 הצבעות

4. **פאינה קירשנבאום** (ישראל ביתנו)

ציון המדד **-16** נכחה ב-61 הצבעות

5. **לאה נס** (ליכוד)

ציון המדד **-16** נכחה ב-64 הצבעות

6. **משה יעלון** (ליכוד)

ציון המדד **-16** נכח ב-67 הצבעות

7. **אורי מקלב** (יהדות התורה)

ציון המדד **-16** נכח ב-108 הצבעות

8. **מירי רגב** (ליכוד)

ציון המדד **-15** נכח ב-49 הצבעות

9. **רוברט אילטוב** (ישראל ביתנו)

ציון המדד **-15** נכח ב-82 הצבעות

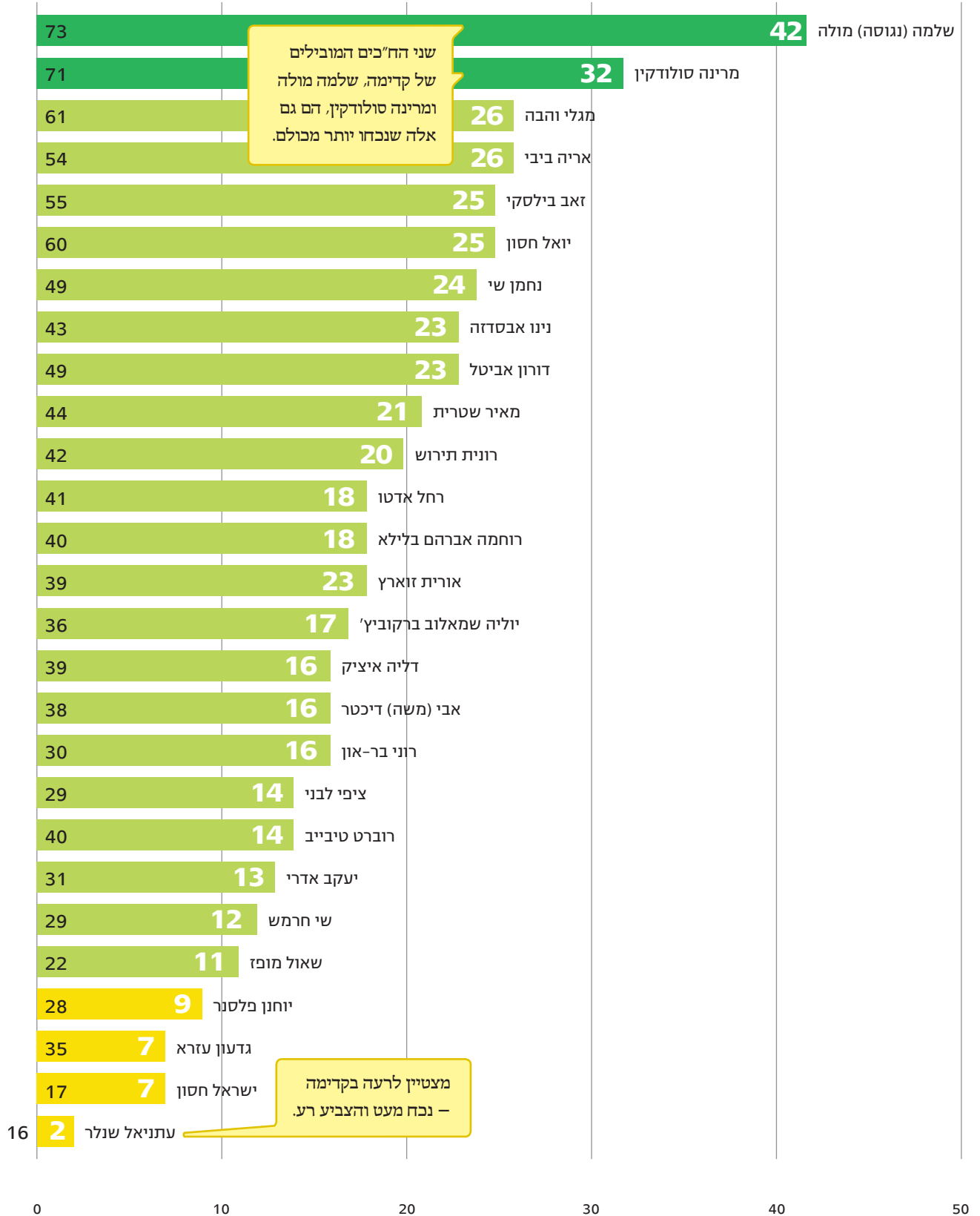
10. **ציון פיניאן** (ליכוד)

ציון המדד **-15** נכח ב-113 הצבעות

קדימה

בשחור: מספר ההצבעות שהח"כ/ית נכח/ה בהן מבין ההצבעות שבדקנו

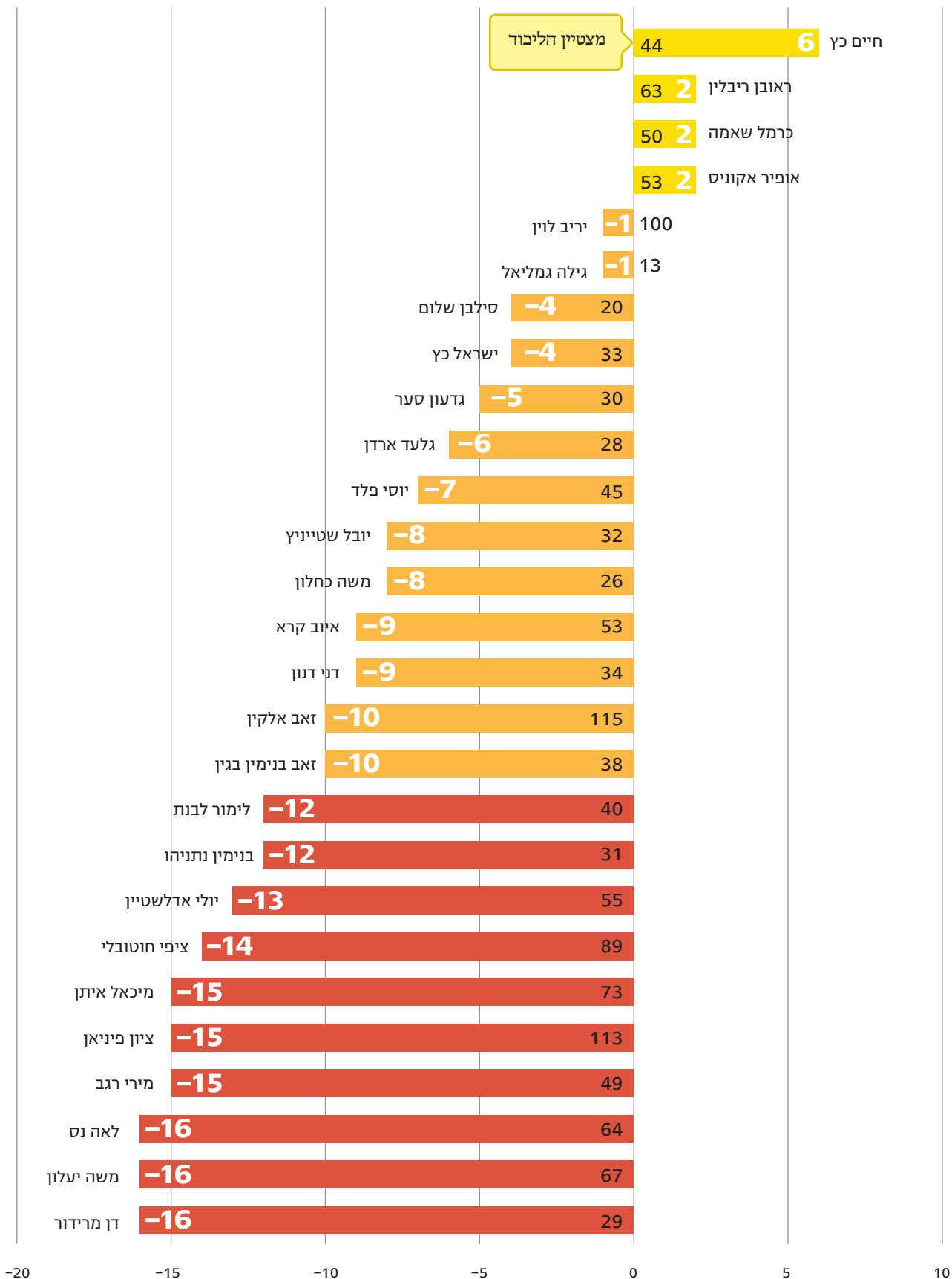
בלבן: הציון שהח"כ/ית קיבל/ה לפי המדד החברתי

הליכוד

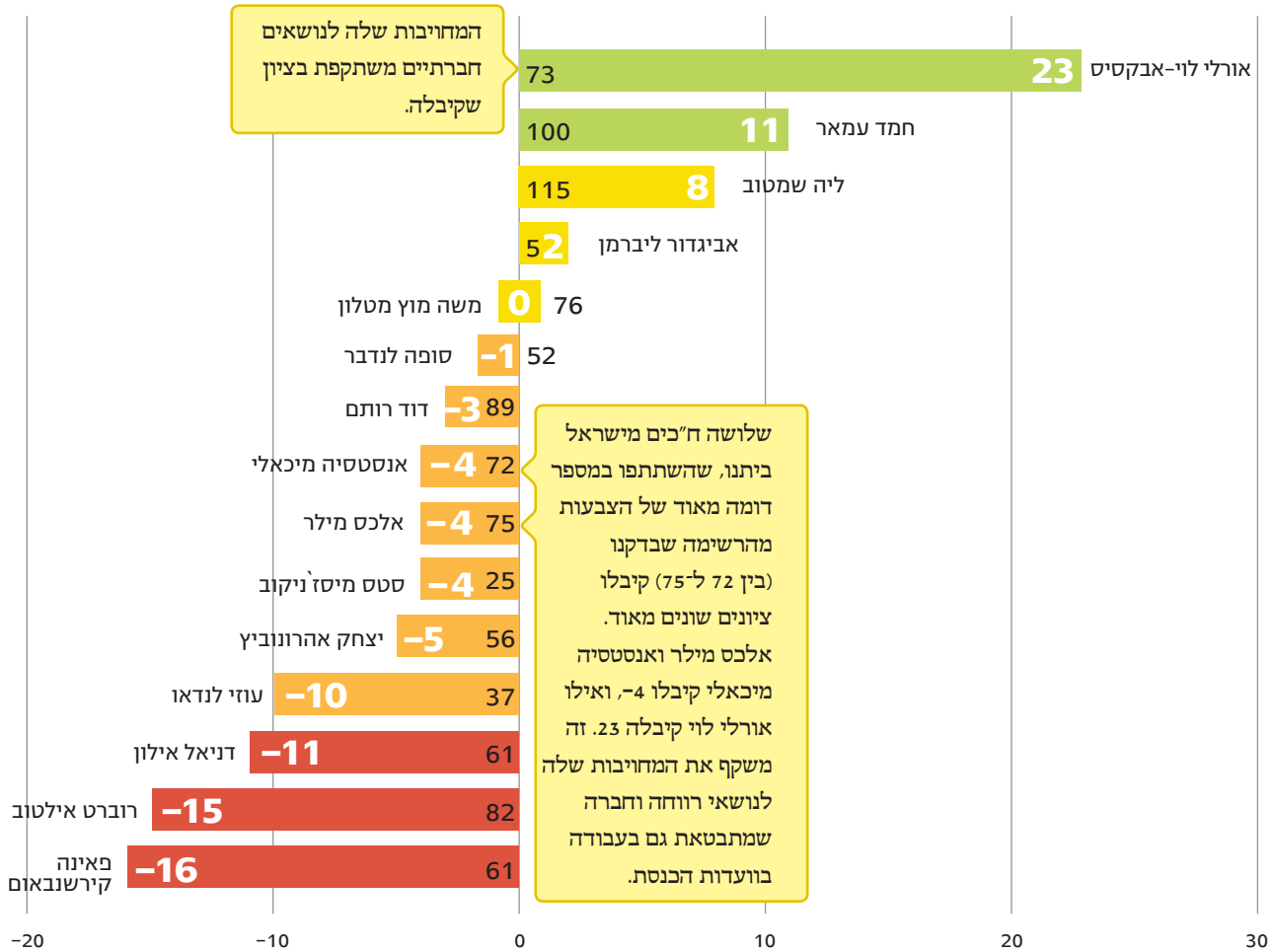
בלבן: הציון שהח"כ/ית קיבל/ה לפי המדד החברתי

בשחור: מספר ההצבעות שהח"כ/ית נכח/ה בהן מבין ההצבעות שבדקנו

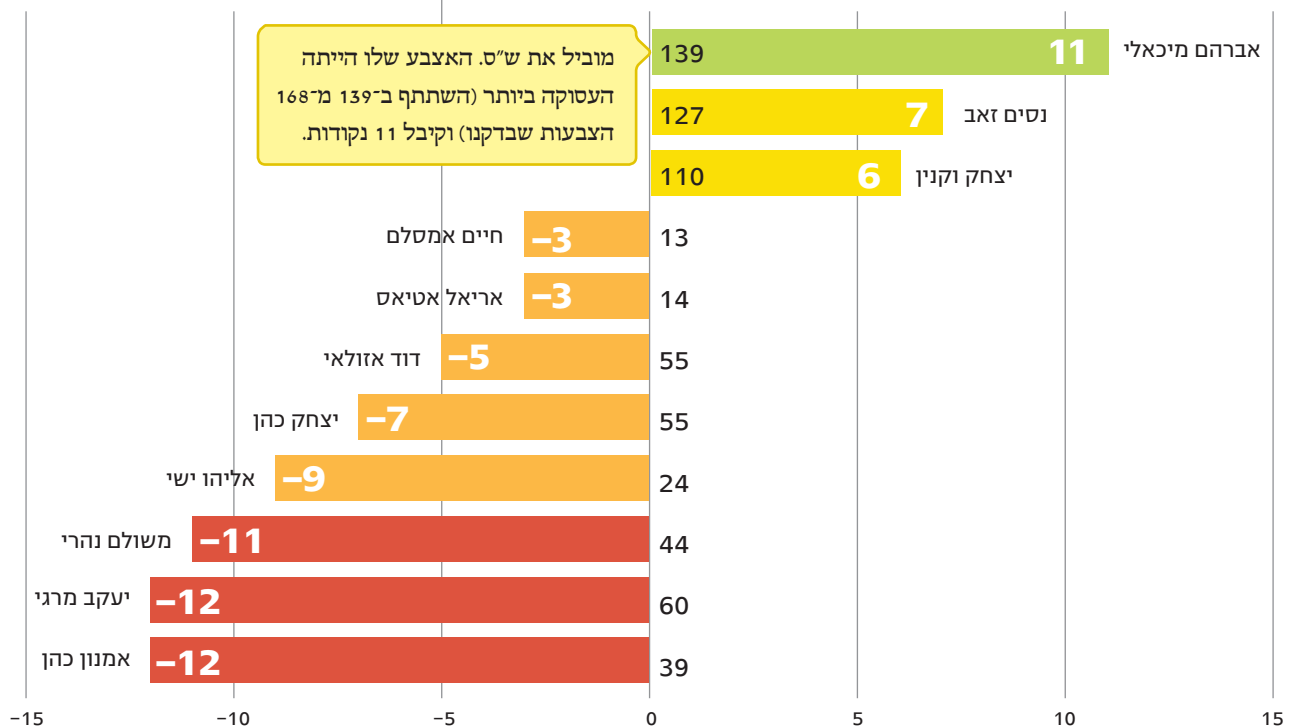
ישראל ביתנו

בלבן: הציגון שהח"כית קיבלה/ לפי הממד החברתי
 בשחור: מספר ההצבעות שהח"כית נכחה/ בהן מבין ההצבעות שבדקנו

ש"ס

בלבן: הציגון שהח"כית קיבלה/ לפי הממד החברתי
 בשחור: מספר ההצבעות שהח"כית נכחה/ בהן מבין ההצבעות שבדקנו

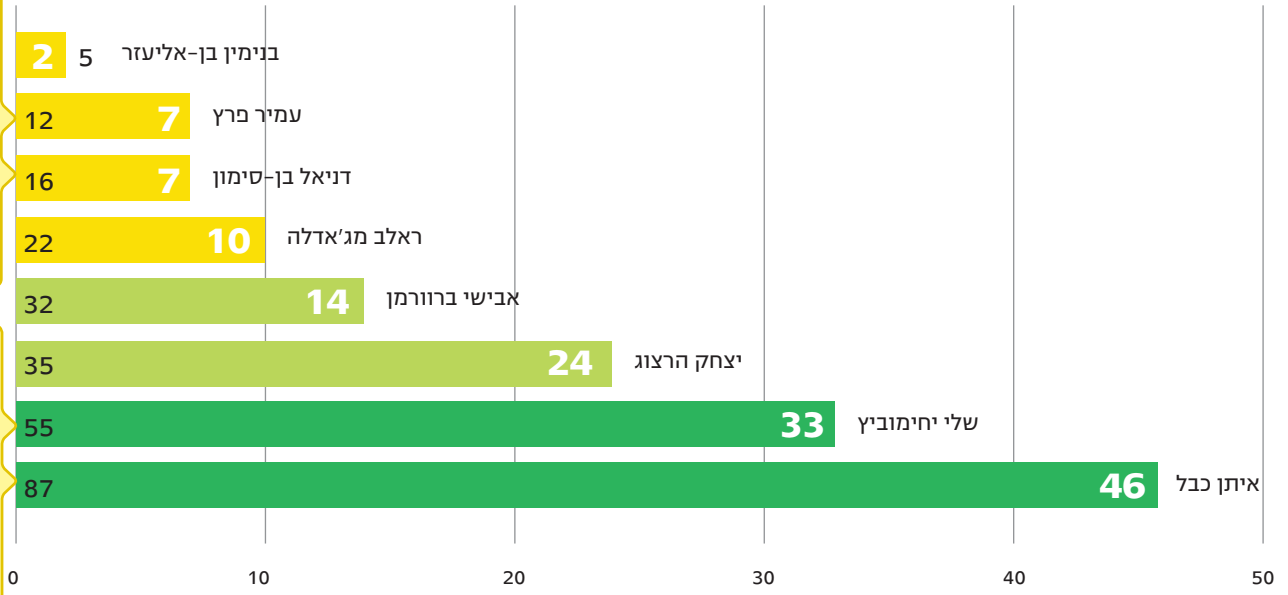
עבודה

בלבן: הציון שהח"כ/ית קיבל/ה לפי המדד החברתי

בשחור: מספר ההצבעות שהח"כ/ית נכח/ה בהן מבין ההצבעות שבדקנו

בן-סימון ופרץ - שניים שמוזיהים עם אג'נדה חברתית - כמעט שלא הגיעו להצביע בהצבעות החברתיות שבדקנו, ולכן ציוניהם נמוכים

כבל ויחימוביץ מובילים את הטבלה במפלגת העבודה, מפני שבאו להצביע הרבה יותר מהאחרים

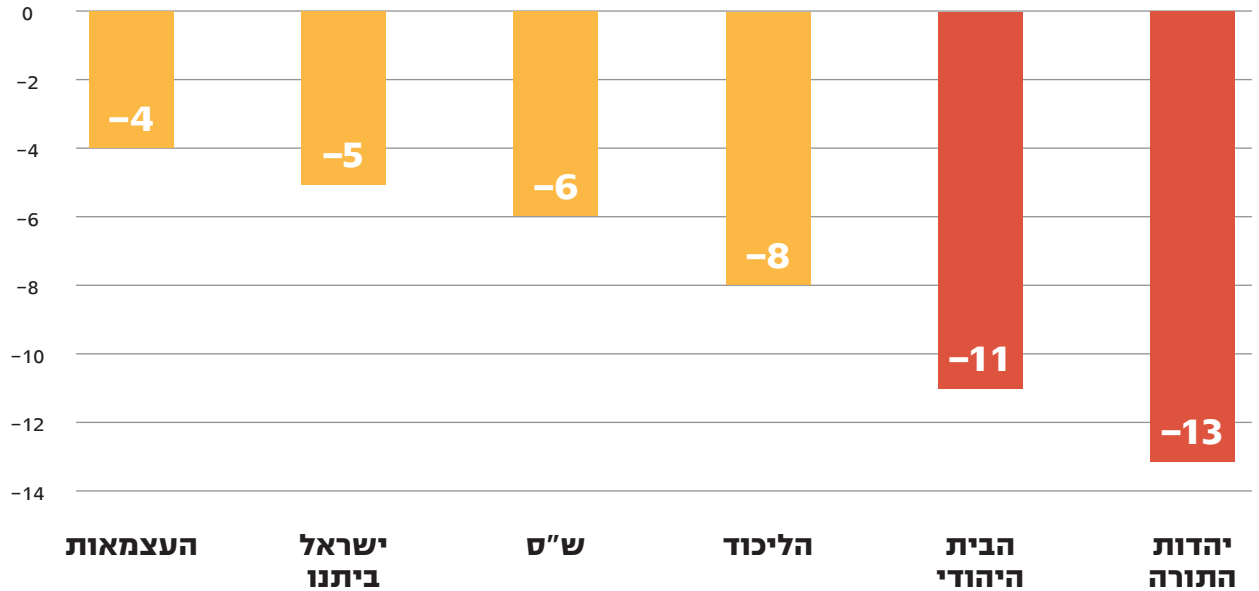
בלבן: הציון שהח"כ/ית קיבל/ה לפי המדד החברתי

בשחור: מספר ההצבעות שהח"כ/ית נכח/ה בהן מבין ההצבעות שבדקנו

מפלגה	ח"כ/ית	ציון	מספר הצבעות	הערות
יהדות התורה (קואליציה)	ישראל אייכלר	62	-6	
	יעקב ליצמן	27	-10	
	מנחם אליעזר מזוס	50	-14	
	אורי מקלב	108	-16	פרלמנטר חרוץ מאין כמותו, אבל הצביע בניגוד להשקפה שלנו על צדק וכלכלה הוגנת
עצמאות (קואליציה)	משה גפני	51	-16	
	עינת וילף	55	2	
	אהוד ברק	8	-2	
	אורית נוקד	37	-3	נכח מעט מאוד - האם שר ביטחון יכול להיות ח"כ מתפקד?
רע"מ תע"ל (אופוזיציה)	שלום שמחון	51	-4	
	מתן וילנאי	27	-12	
	מסעוד גנאים	21	12	
	טלב אלטאנע	13	9	לא השתתף באף אחת מההצבעות שבדקנו - נתוני הכנסת מראים שהוא מגיע כל שבוע לירושלים אבל משתתף רק בהצבעות אי-אמון
חד"ש (אופוזיציה)	אחמד טיבי	13	8	
	אברהים צרצור	0	0	
	דב חנין	74	49	
	מוחמד ברכה	34	22	פרלמנטר חרוץ. הציון הגבוה שלו מושפע מאוד מכך שהוא משתתף בהצבעות פי שניים מכל חבר אחר בסיעתו.
האיחוד הלאומי (אופוזיציה)	עפו אגבאריה	30	16	
	חנא סוייד	22	13	
	אורי יהודה אריאל	28	11	
	אריה אלדד	35	9	השתתף ביותר הצבעות מכל חבר אחר באיחוד הלאומי, אבל קיבל את הציון הכי נמוך.
הבית היהודי (קואליציה)	יעקב כ"ץ	21	3	
	מיכאל בן-ארי	40	2	
	דניאל הרשקוביץ	41	-5	
	זבולון אורלב	79	-10	השתתף בהצבעות רבות וקיבל את הציון הנמוך ביותר בכנסת. הח"כ הכי חברותי והכי פחות חברתי.
כל"ד (אופוזיציה)	אורי אורבך	70	-19	
	חנין זועבי	17	13	
	ג'מאל זחאלקה	14	9	
	סעיד נפאע	6	5	
מרצ (אופוזיציה)	ניצן הורוביץ	56	42	
	אילן גילאון	61	38	
	זהבה גלאון	24	23	

המדד החברתי - ממוצע מפלגתי

בקואליציה:

באופוזיציה:

